

Ričardas Kalytis

ATSIMINIMAI APIE MEGZTĄ TINKLINĮ MAIŠELĮ, VADINTĄ „AVOSKA“

Tai [avoska] nenuginčijamas tarybinis išradimas. Nesudėtingas: megztas tinklinis maišelis su kilpelėmis nešti, tačiau labai naudingas. Kiekvienas doras tarnautojas, darbininkas, mokytojas nešiojasi jį kišenėje. Jo ir pritaikymas nusakytas pavadinimu *a vos'*. Lietuviškai galima išversti – „o gal...“ Rusiškai jis reiškia subtilesnį „gal“: iš daugelio negalimų gal vis dėlto pasiseks... Kai eidamas namo pereisi visas parduotuves, tegul ir nelabai yra vilties, tačiau gal pasiseks ką nors nutverti, gal kokioje nors parduotuvėje ką nors „išmetė“. Taip ir eina žmogus namo kreivuliudamas gatvėmis, skersgatviais, per visus prisimenamus „prekybinius taškus“.

Maisto medžiojimas čia dar neužmirštas, matyt, nuo poledynmečio laikų. Ir vyras, ir žmona niekada nepraleis progos užbėgti į parduotuvę ir nutverti ką nors naudinga, idant parėjus namo galėtų nudžiuginti namiškius nusisekusių grobiu: rūkytos dešros gabalu, silke, importinės arbatos pakeliu, žalių žirnelių stiklainiu.

Teko pavažinėti į komandiruotes po visą plačią šalį. Vaizdas visur vienodas – nėra ko valgyti. Ne taip, kaip po karo – yra duonos, aliejaus, cukraus, tačiau nėra sviesto, dešrų, sūrių. Net silkė yra retenybė. Tiesa, visur parduodama plekšnė. Net ir posakis gyvuoja atitinkamas – *Plekšnė todėl plona, kad visa šalis ant jos užgulsi*. Ta žuvis būtų nebloga, bet labai neskaniai dvokia.

Kalytis R. „Trečias daiktas. Avoska“, in: *Naujasis Židinys–Aidai*, nr. 6, 2009, p. 192.